

UNA DONA VALENTA

Ara que he parat a mirar-me a l'espill veig la dona de fa tres anys. Eixa que sempre havia d'estar perfecta de dalt a baix; eixa pobra infeliç que sempre havia d'anar maquillada i ben arreglada per eixir al carrer; eixa que creia que el més important era l'aparença exterior i que mai s'havia parat a pensar amb la resposta d'una simple pregunta:

-ETS FELIÇ?

Mirant el reflex actual en l'espill, veig la dona amb la que m'he convertit. Un dona valenta que valora més la pau interior, la salut física i emocional per damunt del "què diran?".

No ha estat un camí fàcil, no. Més bé ha segut molt llarg i complex. Un camí llarg i complex perquè no parava de donar voltes per camins que no em duïen a cap lloc. Uns camins plens de gent tòxica que valoren més l'estàndard de bellesa i l'economia que la solidaritat i el bé comú; una gent enganyada i apressada en una mentalitat de caverna en la què no es valora l'esforç i el treball de la dona, quedant aquesta retardada a l'últim esglaó de la cadena del poder científic, econòmic i polític.

PROUUU!!!!

Ja n'estic farta!! Les dones hem de parar de sentir-nos insegures de com som i com estem, de si estem mes grossetes o en canvi no hi tenim corbes, si eixim de casa sense maquillatge o en duem massa..., parem de jutjar-nos entre nosaltres i a nosaltres mateixa. Comencem a unir-nos i fer valer les nostres opinions, els nostres treballs. Unim-nos per cridar ben fort que existim, que estem ací i que podem fer complir els nostres somnis i desitjos.